

laanene (ovfr. Nr. 8). Paa disse Punkter fulgte Rigsdagen det foreslaaede. De øvrige Ændringer i Loven af 1914 indkom under Behandlingen paa Rigsdagen: Bestemmelsen om de 10 Kr. til Kommissionsformanden for tilendebragte Ejerskifter, fremdeles de under Nr. 2, 3, 6, 9 og 10 nævnte Bestemmelser indsattes i Folketinget. Bestemmelsen under Nr. 4 indsattes ligeledes i Folketinget, idet den dér vedtagne Bestemmelse dog noget ændredes af Landstinget, der indsatte, at Fastsættelsen af Købesummen til en aarlig Pengeydelse altid skal have vedkommende Myndigheders Samtykke. Bestemmelsen om Indskrænkningen af Lovens Gyldighed til kun eet Finansaar (1918--19) skyldes Landstinget. Herom bemærkes: Udvalget fremhæver i sin Betænkning, hvorledes „Mangel paa tilstrækkelige Tilførsler her til Landet særlig af Korn og Foderstoffer, uforholdsmæssig høje Priser paa de enkelte Varepartier, der fremkommer, store Prissvingninger med uberegnelige Prisfald paa Landbrugets Produkter — alt dette skaber Usikkerhed, bringer Forstyrrelse i det mindre Landbrugs Driftsplan og medfører meget følelige Tab“. „Med forannævnte Vanskeligheder for Øje“ — hedder det videre — „stiller Forholdene sig altsaa for Tiden saaledes, at Grundlaget for et rentabelt Husmandsbrug i ikke ringe Grad er svækket. Og gælder dette for Husmandsbrugene i al Almindelighed, saa gælder det ganske naturligt i langt højere Grad for nye Husmandsbrug, hvor Udgifterne bliver større og Indtægterne mindre“..... „I Henhold til disse Betragtninger maa Udvalget tilraade, at der fra *alle Sider* vises den største Forsigtighed ved Oprettelse af nye Husmandsbrug, saaledes at der under ingen Omstændigheder bibringes eventuelle Laansøgere den Opfattelse, at Lovgivningsmagten tilskynder, anbefaler eller opfordrer dertil“. Udvalget er under disse Forhold enig om at foreslaa, at Lovens Varighed begrænses til 1 Aar, saaledes at Regering og Rigsdag kan faa Lejlighed til i næste Rigsdagssamling at skænke Sagen fornyet Overvejelse. „Og dette vil“ — fortsættes der — „neppe være overflødig. De foran fremhævede Vanskeligheder, der nu er til Stede, og som mulig i den kommende Tid vil blive endnu større, indeholder efter Udvalgets Formening en stærk Opfordring dertil. Landbokommissionens Udtalelse om, „at der indenfor Kommissionen er Enighed om, at den bestaaende Husmandslovgivning væsentlig bør ændres“*) indeholder en lignende Opfordring,

*) En Udtalelse af Kommissionen, som findes aftrykt i et Bilag, der fulgte med Regeringens Lovforslag. Udtalelsen fortsætter saaledes: „Saafremt Ministeriet imidlertid ikke skønner det hensigtsmæssigt for Tiden at tage den bestaaende Husmandslov op til principiel Ændring... , skal man henstille, at den bestaaende Lov forlænges for et Aar, idet